

Ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Κυριάκου Πιερρακάκη στην εκδήλωση του Περιφερειακού Τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας με θέμα: «Το μέλλον της ελληνικής οικονομίας»

Κυρίες και κύριοι,

Ανεβαίνω στο βήμα με πολλές ιδιότητες, όπως αναφέρατε, θα έλεγα ότι κυρίαρχη είναι αυτή του μέλους του Οικονομικού Επιμελητηρίου. Οπότε ανάμεσα σε άλλα ήρθα εδώ και με αυτό το καπέλο σε εσάς.

Χαίρομαι πραγματικά που βρίσκομαι ξανά στη Θεσσαλονίκη και στη δική σας εκδήλωση πρόεδρε. Και να πω ότι όντως η συνεργασία μας αφενός με τον κ. Κόλλια είναι εξαιρετικά στενή. Έχουμε χειριστεί μαζί θέματα όπως η δέουσα επιμέλεια, το κομμάτι των προστίμων (είχαμε την ευκαιρία να τα ανακοινώσουμε και πρόσφατα στην εκδήλωση που έγινε στην Αθήνα).

Και να αναφέρω ότι, προφανώς, είναι ιδιαίτερη χαρά να βρίσκομαι στη Θεσσαλονίκη.

Σε μια πόλη που δεν υπήρξε απλώς ένα μεγάλο αστικό κέντρο της Ελλάδας ήταν πάντοτε μια γέφυρα πολιτισμών, εμπορίου, ιδεών και δημιουργίας. Μια πόλη εξωστρεφής, ζωντανή και ανήσυχη.

Και ίσως σήμερα περισσότερο από ποτέ, η πόλη της Θεσσαλονίκης να εκφράζει αυτό το οποίο θέλουμε να γίνει συνολικά η Ελλάδα, αυτό που προσπαθεί να γίνει: μια χώρα πιο παραγωγική, πιο σύγχρονη, πιο ισχυρή και πιο αισιόδοξη.

Δεν βρίσκομαι σήμερα εδώ για να κάνω απολογισμό του κυβερνητικού έργου, αναπόφευκτα θα βάλω κάποιες πινελιές, αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός της παρουσίας μου. Θέλω να μιλήσουμε για το μέλλον, αυτό είναι και το θέμα για το οποίο με καλέσατε. Για τη μεγάλη μετάβαση που πραγματοποιεί η χώρα και που πρέπει να ολοκληρώσει. Για το πού βρισκόμαστε σήμερα και κυρίως για το πού μπορούμε να φτάσουμε την επόμενη δεκαετία.

Και η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα πέρασε πάρα πολλά στα χρόνια της κρίσης.

Περάσαμε από την οικονομική κρίση, η οποία ολοκληρώθηκε, σε μια σειρά από πολυκρίσεις τα τελευταία χρόνια: Πανδημία. Ενεργειακή κρίση. Πόλεμο στην ευρωπαϊκή γειτονιά. Αστάθεια στη Μέση Ανατολή. Πληθωρισμός. Ένας κόσμος που αλλάζει με τρομερές ταχύτητες.

Και όμως, μέσα σε αυτό το περιβάλλον αβεβαιότητας, είμαστε σε μία χώρα η οποία, εν αντιθέσει με άλλες, έχει καταφέρει να σταθεί όρθια. Η διαφοροποίηση είναι το ότι αυτή τη φορά υπήρχε σχέδιο, πυξίδα, σταθερότητα και υπήρχε και ηγεσία. Και υπήρχε και η πολιτική βούληση να αλλάξουν πράγματα που για δεκαετίες θα θεωρούσαμε, έως και αδύνατο να αλλάξουν.

Το 2019 η Ελλάδα ήταν μια χώρα η οποία ακόμη προσπαθούσε να επουλώσει πληγές.

Για να μιλήσω με κάποιους αριθμούς. Οι επενδύσεις στην Ε.Ε. είχαν ένα μέσο όρο 21% στο ΑΕΠ, η Ελλάδα ήταν στο 11%. Η ανεργία ήταν στο 17%. Το τραπεζικό σύστημα ήταν εγκλωβισμένο στα κόκκινα δάνεια. Η εμπιστοσύνη διεθνώς προς τη χώρα ήταν εύθραυστη, στην καλή περίπτωση, εγώ θα πω ότι ήταν έως και ανύπαρκτη.

Σήμερα η εικόνα είναι διαφορετική.

- Οι επενδύσεις κινούνται πλέον κοντά στο 17% του ΑΕΠ. Έχουμε ακόμη δρόμο να καλύψουμε, αλλά τον καλύπτουμε.
- Η ανεργία είναι στο 8% και βαίνει προς ιστορικό χαμηλό.
- Έχουν δημιουργηθεί περισσότερες από μισό εκατομμύριο νέες θέσεις εργασίας, μέσα σε λίγα χρόνια.
- Έχουμε ανακτήσει την επενδυτική βαθμίδα.
- Να αναφέρω το δημόσιο χρέος και να πω ότι αυτό πέφτει - αποκλιμακώνεται με τον πιο ταχύ ρυθμό στον πλανήτη, εδώ και λίγα χρόνια. Και ειδικά για αυτό να αναφέρω κάτι το οποίο είχα την ευκαιρία χθες να υπογραμμίσω στη Βουλή στην ανανέωση της θητείας του κεντρικού τραπεζίτη Γ. Στουρνάρα, μας εγκαλούν από την αντιπολίτευση γιατί κάνουμε πρόωρες αποπληρωμές στο χρέος και θέλω να σταθώ σε αυτό. Πρώτον, επιτρέψτε μου να πω ότι για εμένα υπάρχει ένα βαθύ πολιτικό μήνυμα σε αυτό γιατί ανήκω σε μία γενιά που παρέλαβε τον λογαριασμό από την προηγούμενη. Και θεωρώ ότι υπάρχει πολύ μεγάλη αξία να μην περνάς τον λογαριασμό στα παιδιά σου. Ξεκινώ με αυτό το πολιτικό μήνυμα, για να πω ότι υπάρχει και ένα βαθύ οικονομικό μήνυμα, μιας και μιλάω σε εκδήλωση του Οικονομικού Επιμελητηρίου και σε οικονομολόγους σας συναδέλφους: Κάθε 1 δισεκατομμύριο που αποπληρώνουμε γλιτώνουμε 30 εκατ. ευρώ. Έχουμε ήδη αποπληρώσει 26,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Υπήρχε ένα ρίσκο το οποίο ακούγαμε, πάρα πολύ, ότι το 2032 θα ερχόντουσαν άλλα 30 δισ. να προστεθούν στο κόστος εξυπηρέτησης και άρα η χώρα θα συναντούσε πρόβλημα.

Λοιπόν, αυτό πλέον δεν υφίσταται ως πρόβλημα αφενός επειδή αυτά τα 30 δισ. έχουν επιμεριστεί σε μια 20ετία, άρα ετησίως πείτε ότι είναι κάπου 1,5 δισ. έξτρα και με τις πρόωρες αποπληρωμές έχουμε γλιτώσει ήδη περισσότερα από 800 εκατ. σε τόκους και θα κάνουμε άλλα 19,5 δισ. πρόωρες αποπληρωμές. Κι έτσι θα φτάσουμε στο τέλος του 2031 με το να μπορούμε να απορροφήσουμε πλήρως αυτό το 1,5 δισ. στο δύσκολο σενάριο το οποίο θα μας έρθει. Πρακτικά, δηλαδή, δεν θα υπάρχει ρίσκο το 2032.

Επίσης, να πω ότι έχοντας απασφαλίσει, έτσι, τη βόμβα του χρέους που όλοι προεξοφλούσαν ότι θα σκάσει στα χέρια της χώρας και στα δικά μας, γινόμεστε η πρώτη κυβέρνηση η οποία παίρνει βάρη από τους ώμους των επόμενων γενεών. Και επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό είναι μια πολύ μεγάλη παρακαταθήκη.

- Η χώρα αλλάζει. Και ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτής της αλλαγής είναι το τραπεζικό σύστημα.
- Το 2019 η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα ήταν αρνητική, στο -0,4%. Σήμερα η χρηματοδότηση προς τις επιχειρήσεις αυξάνεται κάθε χρόνο παραπάνω με έναν από τους υψηλότερους ρυθμούς στην ευρωζώνη. Με βάση τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, την περίοδο 2022–2025 η Ελλάδα είχε μέσο ετήσιο ρυθμό πιστωτικής επέκτασης προς τις επιχειρήσεις 10,9% ετησίως.

Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα σε μια οικονομία που παλεύει απλώς να επιβιώσει και σε μια οικονομία που ξαναβρίσκει τη δυνατότητα να χρηματοδοτεί την ανάπτυξή της.

Και όλα αυτά δεν είναι λογιστικές ασκήσεις ή αριθμοί σε πίνακες με οικονομικές εκθέσεις. Είναι η βάση πάνω στην οποία μπορείς να βοηθήσεις την κοινωνία και να την κάνεις πιο δίκαιη. Γιατί χωρίς ισχυρή οικονομία δεν υπάρχει κοινωνική πολιτική. Δεν υπάρχουν καλύτεροι μισθοί. Χωρίς δημοσιονομική σταθερότητα δεν υπάρχει η προστασία του αδύναμου.

Κυρίες και κύριοι,

Η ανθεκτικότητα για τη χώρα μας ήταν ένας πάρα πολύ σημαντικός σταθμός. Δεν είναι ο προορισμός.

Ο μεγάλος στόχος της επόμενης δεκαετίας πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερος.

Και αυτός δεν είναι άλλος από την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Τη συνολική, δηλαδή, αλλαγή του μοντέλου της ελληνικής, οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Για δεκαετίες, το ξέρουμε πολύ καλά όλοι αυτό σαν μάθημα της κρίσης, η Ελλάδα αναπτυσσόταν κυρίως μέσα από την κατανάλωση και τον δανεισμό. Αυτή η πορεία έφτασε στα όριά της και τελικά κατέρρευσε.

Σήμερα χτίζουμε κάτι άλλο, κάτι εντελώς διαφορετικό.

Μια οικονομία που θα παράγει, θα εξάγει, το κάνει ήδη θα το κάνουμε περισσότερο, θα δημιουργεί μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία και που θα στηρίζεται στην τεχνολογία, στην καινοτομία, στην εξωστρέφεια και στη γνώση.

Και αυτή η αλλαγή αρχίζει ήδη να φαίνεται, τη βλέπουμε και εδώ, την βλέπουμε στη Θεσσαλονίκη, την βλέπουμε:

- Στις μεγάλες επενδύσεις, σε υποδομές, σε data centers , στην ψηφιακή σφαίρα της οικονομίας.
- Στη βιομηχανία, στην ενέργεια και στις ηλεκτρικές διασυνδέσεις.
- Στα logistics, στις εξαγωγές, στην αναβάθμιση των λιμανιών και των υποδομών.
- Το βλέπουμε επίσης στη μεταποίηση, η οποία μετά από πολλά χρόνια αυξάνει ξανά το αποτύπωμά της στην ελληνική οικονομία.
- Οι εξαγωγές, επίσης, να πω, -ανέφερα τις επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ όταν μπήκαμε στην κρίση το 2009 ήταν στο 20% τώρα έχουν υπερδιπλασιαστεί είναι στο 42%- ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 51%. Έχουμε καλύψει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της διαδρομής. Δεν βρισκόμαστε ακόμα εκεί. Το μοντέλο αλλάζει. Δεν άλλαξε πλήρως ακόμα, έχουμε δουλειά ακόμα.
- Και βέβαια στηριζόμαστε στις ελληνικές επιχειρήσεις που επενδύουν περισσότερο στην τεχνολογία, στην εξωστρέφεια και στην καινοτομία.

Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η Ελλάδα δεν συζητά για το πώς θα καταναλώσει περισσότερο. Συζητά πώς θα παράγει περισσότερο. Πώς θα δημιουργήσει μεγαλύτερη αξία και πώς θα μετατρέψει τη γνώση σε παραγωγική δύναμη.

Και εδώ βρίσκεται ίσως η μεγαλύτερη πρόκληση αλλά και η μεγαλύτερη ευκαιρία της εποχής μας.

Ζούμε τη μεγαλύτερη τεχνολογική αλλαγή μετά τη βιομηχανική επανάσταση.

Η τεχνητή νοημοσύνη θα αλλάξει οικονομίες, κοινωνίες και ισορροπίες ισχύος. Θα αλλάξει τον τρόπο που παράγουμε. Τον τρόπο που εργαζόμαστε. Τον τρόπο που λειτουργούν τα κράτη.

Τώρα, η αλήθεια είναι η εξής. Το μέλλον ή το σχεδιάζεις ή το υφίστασαι. Και η Ελλάδα θα πρέπει να παρακολουθήσει πραγματικά αυτή την εξέλιξη.

Πρέπει να συμμετάσχει ενεργά. Να γίνει κόμβος ψηφιακών υπηρεσιών και καινοτομίας για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Μπορούμε, επιτρέψτε μου να πω, ότι αποδείξαμε ότι μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα σε αυτό τον τομέα. Το αναφέρατε πριν.

Το αποδείξαμε με το gov.gr. Το αποδείξαμε με τον κοινό εμβολιασμό. Το αποδείξαμε με τη μετάδοση στα δίκτυα πέμπτης γενιάς. Δείξαμε, βασικά, ότι μπορούμε πάρα πολύ γρήγορα να αλλάξουμε όταν υπάρχουν δύο πράγματα.

Σχέδιο και πολιτική βούληση. Κατάλληλοι άνθρωποι στις κατάλληλες θέσεις.

Έτσι, μέσα σε λίγα χρόνια, το κράτος πέρασε από τη λογική της γραφειοκρατίας στη λογική της εξυπηρέτησης του πολίτη.

Πώς είναι, δηλαδή, μια αγορά η οποία δεν βάζει το ίδιο το κράτος με τον εαυτό του στο επίκεντρο, αλλά βάζει τον πολίτη στο επίκεντρο. Και προσπαθεί, το έχει ήδη κάνει για πάνω από 2.000 υπηρεσίες, 2.200 περίπου, να σε εξυπηρετήσει από το σπίτι σου ή από τη δουλειά σου, να μην χρειάζεται να πας σε μια δημόσια υπηρεσία.

Υπηρεσίες που κάποτε απαιτούσαν ατελείωτες ουρές, καθυστερήσεις και ταλαιπωρία, σήμερα ολοκληρώνονται ψηφιακά, γρήγορα και με διαφάνεια.

Και η κριτική που δεχόμαστε, όλα αυτά είναι δεδομένα μου λένε, είναι για όλα εκείνα τα οποία ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να ψηφιοποιήσουμε. Όλα αυτά τα οποία ακόμα δεν έχουμε καταφέρει να ψηφιοποιήσουμε.

Αλλά θα το κάνουμε, εν αντιθέσει με πολλά άλλα κράτη, τα οποία θεωρούνται ψηφιακά πιο προβεβλημένα από εμάς.

Το Ταμείο Ανάκαμψης εδώ, να πω, έπαιξε τεράστιο ρόλο για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε. Γιατί δείτε όλα τα έργα που προκηρύξαμε την πρώτη τετραετία, τώρα έρχονται ένα-ένα. Και θα δείτε το ψηφιακό φάκελο ασθενούς, θα δείτε το Κτηματολόγιο, το οποίο είναι ένα ψηφιακό έργο, να πραγματώνεται πλέον στη χώρα μας. Εάν δεν κάνουμε λάθος, είναι μια εκκρεμότητα από την βασιλεία του Όθωνα.

Αυτή λοιπόν μια εκκρεμότητα ιστορική θα έρθει τώρα να επιλυθεί μέσα από όλα αυτά τα εργαλεία. Και όλα αυτά θα έρθουν να κουμπώσουν, θα έρθουν να συνδιαμορφώσουν ένα κράτος το οποίο θέλει να το γίνει πολύ καλύτερο για τον πολίτη, για τον καθένα και για την καθεμία. Και, εν τέλει, αυτό σημαίνει περισσότερη παραγωγικότητα και εν τέλει αυτό σημαίνει περισσότερη εμπιστοσύνη.

Αυτή η αλλαγή είναι βαθιά αναπτυξιακή. Γιατί ένα κράτος πιο γρήγορο και πιο αποτελεσματικό σημαίνει λιγότερο διοικητικό βάρος για τον πολίτη και τις επιχειρήσεις. Σημαίνει περισσότερη παραγωγικότητα για την οικονομία. Σημαίνει μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στους θεσμούς.

Το ψηφιακό κράτος δεν είναι μια ξεχωριστή πολιτική.

Είναι θεμέλιο της νέας παραγωγικής Ελλάδας που θέλουμε να χτίσουμε.

Τώρα πρέπει να περάσουμε στο επόμενο επίπεδο.

Να φέρουμε την τεχνητή νοημοσύνη στην υγεία, στην εκπαίδευση, στη Δικαιοσύνη, στη δημόσια διοίκηση, στις επιχειρήσεις.

Ιδίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που χρειάζονται εργαλεία για να γίνουν πιο παραγωγικές και πιο ανταγωνιστικές.

Η παραγωγική ανασυγκρότηση δεν είναι υπόθεση λίγων μεγάλων επενδύσεων. Είναι μια συνολική αλλαγή στον τρόπο που λειτουργεί η οικονομία.

- Αφορά χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις που πρέπει να αποκτήσουν μεγαλύτερη παραγωγικότητα, μεγαλύτερη εξωστρέφεια και μεγαλύτερη δυνατότητα να καινοτομούν.
- Αφορά μια ουσιαστική σύνδεση των πανεπιστημίων με την παραγωγή και της έρευνας με την επιχειρηματικότητα.
- Αφορά την αξιοποίηση του ανθρώπινου κεφαλαίου της χώρας και ιδιαίτερα της νέας γενιάς επιστημόνων που διακρίνεται παντού στον κόσμο.

Απαιτεί επίσης ένα κράτος πιο γρήγορο και πιο αποτελεσματικό. Μια Δικαιοσύνη που απονέμεται ταχύτερα. Και πάνω απ' όλα, μια οικονομία όπου η τεχνολογία αντιμετωπίζεται ως εργαλείο παραγωγικότητας για ολόκληρη την κοινωνία και την οικονομία.

Κυρίες και κύριοι,

Αυτή η μεγάλη αλλαγή δεν αφορά μόνο την Ελλάδα. Αφορά συνολικά την Ευρώπη.

Η Ευρώπη βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια νέα ιστορική καμπή.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες επενδύουν τεράστιους πόρους στην τεχνολογία, στην παραγωγή και στην τεχνητή νοημοσύνη. Η Κίνα επανασχεδιάζει την παγκόσμια βιομηχανική ισορροπία. Οι γεωπολιτικές εντάσεις μεταβάλλουν αλυσίδες εφοδιασμού, εμπορικούς δρόμους και επενδυτικές αποφάσεις.

Και η Ευρώπη καλείται να απαντήσει σε ένα κρίσιμο ερώτημα:

Θα παραμείνει πρωταγωνιστής ή θεατής της νέας εποχής;

Η Ευρώπη χρειάζεται περισσότερες επενδύσεις, καινοτομία, τεχνολογική αυτονομία.

Χρειάζεται να κινητοποιήσει ευρωπαϊκά κεφάλαια για επενδύσεις στην ενέργεια, στις υποδομές και στην άμυνα.

Χρειάζεται να ολοκληρώσει την Ένωση Αποταμιεύσεων και Επενδύσεων. Να εμβαθύνει την τραπεζική ένωση. Να δημιουργήσει πραγματικά ενιαίες ευρωπαϊκές κεφαλαιαγορές που θα μπορούν να χρηματοδοτούν μεγάλες παραγωγικές και τεχνολογικές επενδύσεις.

Σήμερα η Ευρώπη διαθέτει αποταμιεύσεις, διαθέτει ανθρώπινο κεφάλαιο, πανεπιστήμια και τεχνογνωσία. Πολύ συχνά όμως δεν διαθέτει την ταχύτητα και την κλίμακα που απαιτεί η νέα εποχή.

Και αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα.

Γιατί αν η Ευρώπη δεν επενδύσει στον εαυτό της, κινδυνεύει να βρεθεί ανάμεσα σε δύο υπερδυνάμεις χωρίς τη δική της στρατηγική αυτονομία.

Η Ελλάδα βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτής της ευρωπαϊκής συζήτησης.

Κάθεται στο τραπέζι των αποφάσεων, δεν είναι απλά στο δωμάτιο.

Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η Ελλάδα αντιμετωπίζεται διεθνώς ως χώρα αξιόπιστη.

Και αυτό έχει τεράστια σημασία.

Γιατί η αξιοπιστία είναι εθνικό κεφάλαιο. Χτίζεται δύσκολα και χάνεται εύκολα.

Κυρίες και κύριοι,

Η μεγάλη μάχη της εποχής μας δεν είναι μόνο οικονομική. Είναι και γεωπολιτική.

Μια οικονομία αδύναμη δύσκολα μπορεί να στηρίξει ισχυρή εξωτερική πολιτική, αξιόπιστη άμυνα και αποτελεσματική προστασία των εθνικών συμφερόντων. Γι' αυτό η οικονομική ισχύς συνδέεται άμεσα με την εθνική ισχύ.

Η Ελλάδα οφείλει να κινείται με αυτοπεποίθηση σε αυτό το περιβάλλον. Να γνωρίζει τη γεωπολιτική της αξία, να αξιοποιεί τη στρατηγική της θέση και να συνομιλεί με όλους επί ίσοις όροις, χωρίς ανασφάλεια και χωρίς φοβικά σύνδρομα. Να συμμετέχει ενεργά στις μεγάλες ευρωπαϊκές και διεθνείς αποφάσεις ως δύναμη σταθερότητας, αξιοπιστίας και συνεργασίας στην ευρύτερη περιοχή.

Η θέση της Ελλάδας σήμερα είναι ισχυρότερη ακριβώς επειδή η οικονομία της είναι ισχυρότερη. Επειδή έχει αποκαταστήσει την αξιοπιστία της. Και επειδή μπορεί πλέον να συνδυάζει τη δημοσιονομική σταθερότητα, την ανάπτυξη, την ενεργειακή της σημασία και τη στρατηγική της θέση σε μια πιο συνεκτική εθνική στρατηγική.

Η Ελλάδα οφείλει να συνδέσει την ανάπτυξή της με την τεχνολογία, την έρευνα και την άμυνα.

Δεν αρκεί μόνο να αγοράζουμε εξοπλισμούς.

Η Ελλάδα πρέπει να παράγει. Να συμμετέχει. Να αναπτύξει ισχυρή αμυντική βιομηχανία.

Οι πόροι που επενδύονται στην εθνική άμυνα πρέπει να επιστρέφουν στην ελληνική οικονομία, στην καινοτομία και στη νέα γενιά επιστημόνων.

Κυρίες και κύριοι,

Μέσα σε αυτή τη νέα εποχή, η Θεσσαλονίκη μπορεί να αποκτήσει ρόλο πρωταγωνιστή. Διαθέτει όλα τα χαρακτηριστικά μιας σύγχρονης μητρόπολης της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

- Διαθέτει λιμάνι.
- Πανεπιστήμια.
- Ανθρώπινο κεφάλαιο.
- Εξωστρέφεια.
- Γεωστρατηγική θέση.

Και ακριβώς γι' αυτό μπορεί να μετατραπεί σε κέντρο της νέας οικονομικής γεωγραφίας της περιοχής. Σε σημείο όπου θα συναντιούνται τα Βαλκάνια, η Ανατολική Μεσόγειος και η ευρωπαϊκή οικονομία.

Γι' αυτό έχουν σημασία τα έργα που υλοποιούνται σήμερα.

- Το Μετρό.
- Το FlyOver.
- Η αναβάθμιση του λιμανιού.
- Η ανάπλαση της ΔΕΘ.
- Το Thess INTEC.
- Το νέο Παιδιατρικό Νοσοκομείο στο Φίλυρο.

Όλα, μέρος ενός ενιαίου σχεδίου για τη Θεσσαλονίκη του 2030.

Στην Κεντρική Μακεδονία υλοποιούνται σήμερα έργα ύψους 13,4 δισεκατομμυρίων ευρώ με 856 διαφορετικά έργα.

Αυτό σημαίνει δουλειές. Σημαίνει επενδύσεις. Σημαίνει παραγωγή. Σημαίνει νέα δυναμική για ολόκληρη τη Βόρεια Ελλάδα.

Και εδώ υπάρχει και μια βαθιά εθνική διάσταση.

Η περιφερειακή ανάπτυξη δεν είναι μόνο οικονομικός στόχος. Είναι εθνικός στόχος.

Γιατί μια ισχυρή Ελλάδα δεν μπορεί να είναι μια Ελλάδα δύο ταχυτήτων.

Δεν μπορεί να είναι μια χώρα που αναπτύσσεται μόνο στο κέντρο και αφήνει την περιφέρεια πίσω.

Γι' αυτό η ανάπτυξη δεν θα έρθει μόνο από τα μεγάλα έργα που βλέπουν όλοι.

Θα έρθει και από τις μικρές αλλαγές που κάνουν καλύτερη την καθημερινότητα των πολιτών. Από τις υποδομές που κρατούν έναν νέο άνθρωπο στον τόπο του. Από τις δυνατότητες που δημιουργούνται σε κάθε περιφέρεια της χώρας.

Κυρίες και κύριοι,

Ας είμαστε απολύτως ειλικρινείς.

Η διατήρηση της δυναμικής είναι το ελάχιστο.

Η πραγματική πρόκληση είναι να επιταχύνουμε.

Γιατί ο κόσμος γύρω μας αλλάζει με ρυθμούς πρωτοφανείς.

Και μέσα σε αυτή τη νέα εποχή, η Ελλάδα έχει δύο επιλογές.

Ή θα κινηθεί με αυτοπεποίθηση, ταχύτητα και στρατηγικό σχέδιο.

Ή θα μείνει πίσω.

Η χώρα μας έχει πληρώσει ακριβά τις εποχές του εύκολου λαϊκισμού. Τις εποχές όπου η πολιτική παρουσιαζόταν ως θέαμα και όχι ως ευθύνη.

Δεν έχουμε δικαίωμα να επιστρέψουμε πίσω.

Πρέπει να “κλειδώσουμε” όσα πετύχαμε. Να τα θωρακίσουμε. Να τα κάνουμε μη αναστρέψιμα.

Και αυτό δεν θα συμβεί με ευχές.

Θα συμβεί μόνο με συνέπεια, με βαθιές μεταρρυθμίσεις και με ένα νέο παραγωγικό μοντέλο για τη χώρα.

Σήμερα έχουμε ίσως για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια τις προϋποθέσεις για κάτι πολύ μεγαλύτερο από μια απλή οικονομική ανάκαμψη.

Μπορούμε να πετύχουμε μια μεγάλη εθνική ανασυγκρότηση.

Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια, η Ελλάδα δεν συζητά πια με όρους επιβίωσης.

Συζητά με όρους προοπτικής.

Και αυτή ίσως είναι η μεγαλύτερη αλλαγή από όλες.

Η επόμενη δεκαετία πρέπει να είναι δεκαετία τόλμης. Δεκαετία επενδύσεων. Δεκαετία τεχνολογίας. Δεκαετία παραγωγής.

Αρκεί να συνεχίσουμε να πιστεύουμε στις δυνατότητές μας. Να συνεχίσουμε να δουλεύουμε με σοβαρότητα, αυτοπεποίθηση και σχέδιο.

Η Ελλάδα δεν γεννήθηκε για να παρακολουθεί την ιστορία.

Η Ελλάδα διαμόρφωσε την ιστορία.

Και στη νέα, ενδιαφέρουσα εποχή που αναδύεται, οφείλουμε να είμαστε πάλι παρόντες.

Η Θεσσαλονίκη μπορεί.

Η Ελλάδα μπορεί.

Οι Έλληνες το αξίζουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.